

अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY
abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३१ / अंक : ३ / २०७८ साउन १५ गते शुक्रबार / 30 July., 2021 / मूल्य रु. १०/-

एमालेमै फर्किएलान् त माधव

काठमाडौं । नेकपा एमालेका अध्यक्ष केपी आलीले माधव नेपाल नेकपा एमालेमा फर्किनेमा आफुलाई कमै विश्वास रहेको वताएका छन् । अध्यक्ष ओलीले कही दिन पहिला एमालेका असन्तुष्ट पक्षका माधव नेपाल सहितका सबै नेताहरलाई पार्टीमा फर्किन आग्रह गर्दै उनिहरले विगतमा गरेका गलितहरलाई माफी दिने घोषणा गरेका थिए । अध्यक्ष आलीले त्यस्तो अभिव्यक्ति दिएपछि माधव नेपालले त्यस्तो प्रतिवद्धता गर्दै अध्यक्ष ओलीलाई श्री ५ महाराजधिराजवाट माफी वकिसयो भन्दै हामी खुसीले नाच्युपर्न भने अभिव्यक्ति दिएका थिए । गलित कमजोरी गर्नेलाई व्यक्तिले होइन पार्टीले माफी दिने हो तर माधव नेपालले अध्यक्ष ओलीलाई त्यस्तो दोष लगेका थिए ।

पार्टीले माफी दिएपछि पनि माधव नेपालले अब मलाई कसैले कही गर्न सक्दैनन् मेरा पछाडी पुरै सरकार छ माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्कमल दाहाल छन् भने ताग्नु र घमण्ड देखाउदै

>>> बाँकी ८ पेजमा

हालीलाई www.abhiyanonline.com मा पनि पढ्न सकिन्छ ।

माधव नेपालले मागे राजीनामा

काठमाडौं । सैधीय ससदको प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेकपा एमाले भीत्रको आन्तरिक द्वच्च ससदीय समितिमा समेत देखिएको छ । प्रतिनिधिसभाको अन्तराष्ट्रिय सम्बन्ध समितिको गत आइतवार १० गते वसेको वैठकमा एमालेका दुई पक्षका सासदहर्वीच मै आरोप प्रत्यारोप चलेको थियो । नेकपा एमाले भीत्रको आन्तरिक द्वच्चलाई लिएर ससदीय समितिमा आरोप प्रत्यारोपमा एमालेका असन्तुष्ट पक्षका नेता माधव नेपाल नै आरोप प्रत्यारोपमा उत्रिएका थिए ।

नेकपा एमाले भीत्रको विवाद समाधान गर्न दुवै पक्षवाट गठन गरिएको कार्यदलले १० बुँदे सहमतिप्रत तयार गरी पार्टी अध्यक्ष केपी ओली र असन्तुष्ट पक्षका नेता माधव नेपाललाई तुफाइ सकेको अवस्थामा स्वयम माधव नेपालले नै आरोप प्रत्यारोपमा उत्रिनले उनी पार्टी भीत्र एकता चाहौदैन भने प्रमाणीत भएको छ । प्रतिनिधिसभा दोस्रो पटक विघटन भएपनि सर्वोच्च अदालतको सम्बन्धानीक इजालसले त्यसलाई वदर गर्दै ससद पुनर्स्थापना गरी दिएपछि वसेका समितिको वैठकमा त्यसरी आरोप प्रत्यारोप चलेपनि समितिकी सभापति पवित्रा निरैला खरेल भने चुपचाप वसेकी उपरिको विवाद समाप्त भएको छ ।

>>> बाँकी ८ पेजमा

जनतालाई किन सोधिएन ? प्रश्न उठ्यो

काठमाडौं । धर्म फालियो, राजा फालियो, संघीयता घुसाइयो । किन जनतालाई सोधिएन ? तालीको गडगडाहाटले पारित गरेको यो प्रस्ताव १२ बुँदे सहमतिको फलाउउट हो । जसमा राष्ट्रिय मूल्य चुकाइरहेको छ । रविन्द्र मिश्रले प्रश्न उठाए- इन्डियन-पश्चिमाको लगानीमा नेपाली जनाको खिकूती बिना लादिएको संघीयता, धर्मनिरपेक्षता खारेज गर । राजनीतिमा यस्तो तरड्ग

>>> बाँकी ८ पेजमा

खनाललाई दोस्रो अध्यक्ष बनाओ : नेपाल

काठमाडौं । नेकपा एमालेका असन्तुष्ट पक्षका नेता माधवकुमार नेपालले पार्टी अध्यक्ष केपी ओलीले साच्चीकै आफुलाई पार्टीको दोस्रो अध्यक्ष दिने कुरामा आफुलाई विश्वासको नभएको भन्दै आफुलाई होइन नेता फलनाथ खनाललाई दोस्रो अध्यक्ष दिएको छ । आफु पक्षीय नेताहरलाई छलफलमा नेता नेपालले त्यस्तो अभिव्यक्ति दिएका हुन् । आफुले फलनाथ खनाललाई दोस्रो अध्यक्ष बनाउन र अध्यक्ष ओली सहितको फलनाथ खनाल र वामदेव गौतम रहेको सचिवालय बनाउन समेत पार्टी अध्यक्ष आलीलाई आग्रह गरेको उनी पक्षीय एक नेताले वताएका छन् ।

नेकपा एमालेको महाधिवेशन २०७८ सालमा सम्पन्न भएको हुनाले पार्टी अध्यक्ष ओलीको पद समेत समाप्त भएको छ पार्टीको विधानमा

७० वर्षपछि पार्टीवाट विदालिनु पर्ने व्यवस्थालाई पार्टी अध्यक्ष ओलीले सशोधन गरेको भन्दै त्यस्मा समेत आपत्ति जनाएका छन् । नेता नेपालको

>>> बाँकी ८ पेजमा

प्रहरी तालिवानलाई किन सुनेर बस्छ

काठमाडौं । सामाजिक सञ्जालमा मातृसमूहामधि सुन्नै नसकिने खालका निकृष्ट पोष्टहरू आइरहेका छन् । एमसीसी भित्रयाउने कम्प्युनिष्टहरले कांग्रेसको सरकार उम्माए । यो किसानले बारीमा बुव्याँचा उम्याएजस्टो उम्याएको त होइन होला ? फेरि किन यति निर्लज्ज अभिव्यक्तिहरू सामाजिक सञ्जालमा आइरहेका छन् ? सरकार छ भने कता छ ? सुरक्षा निकाय छ भने के गरिरहेको छ ? अहिले अपराधिक मानसिकता मात्र आएको छ, करबाही गरिएन भने तालिवानी आतङ्क नभित्रिए भन्न सकिन्न ?५ दलीय मोर्चाले खडा गरेको सरकारले अँखा, मुख, कान थुनेर पञ्चखत माफी दिन थालेको हो त ?

कानुनी रूपमै विभाजन हुनु पर्दछ । मधव नेपाल समूहले नेकपा एमालेले रहने कि पार्टी विभाजन गर्ने भने मध्येको एक वाटो रोज्यु पर्ने भएको छ । पार्टीको दोस्रो तहका नेताहरले पार्टी एकताको प्रयास गरी रहेका छन् भने तेस्रो तहका नेताहरले समेत एकता गर्ने कि नयाँ विकल्प खोज्ने भने माधव नेपाललाई सुझाव दिए आएका छन् ।

माधव समूहलाई पार्टी विभाजन गर्ने केन्द्रीय समिति र संसदीय दलमा ४० प्रतिशत पुन्याउन नपुने भएकाले नयाँ पार्टी गठन गर्न समेत राजनीतिक दल सम्बन्धी विभाजन कानुन अनुसार कठिन

>>> बाँकी ८ पेजमा

सांसद पद लोभमा फर्स्यो माधव समूह

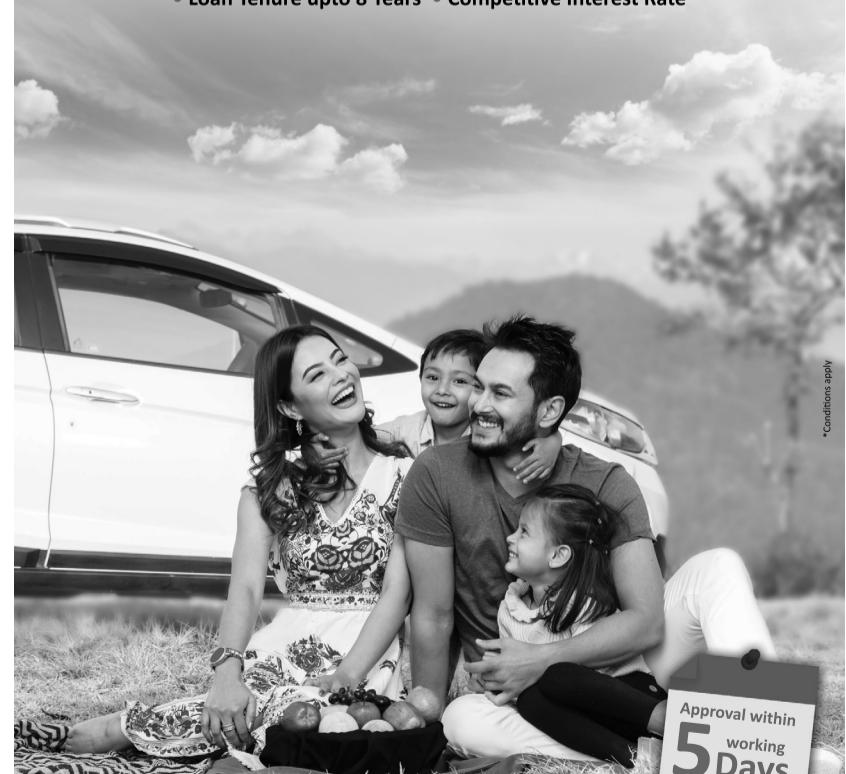

काठमाडौं । नेपाली कांग्रेस माओवादी केन्द्र उपेन्द्र यादव पक्षको जसमा र माधव नेपाल समूहका नेता माधव नेपाल पक्ष विचार शारण ९ गते त्यस्तो अध्यक्ष दिएको विवरनको वैठक वसेको थियो । सो वैठक मन्त्रिपरिषद विस्तार गर्ने वारेमा विचार गरेको भन्दै त्यस्मा निर्णय गर्न सकेन । प्रधानमन्त्री शेरबहादुर देउवाले माधव समूहलाई मन्त्रिपरिषदमा सहभागी गराउन आग्रह गरेको भएपनि कानुनी अडचनका कारण माधव समूहलाई देउवा सरकारमा तत्काल जान सक्ने अवस्था देखिएको छेन । कानुनी रूपमा माधव नेपाल समूह एमालेमै रहेको छ । नेपाल समूह देउवा सरकार सहभागी हुनु नेकपा एमाले

AUTOLOAN

Drive Your Life

• Loan Tenure upto 8 Years • Competitive Interest Rate

@www.prabhubank.com

Approval within
5 working
Days

Prabhu Building, Babarmahal, Post Box No:19441
+977-1-4788500 | +977-1-4780588,
info@prabhubank.com | www.prabhubank.com
Toll Free No: 16600107777

Ostrich Modi amid the raging pandemic India should concentrate on its internal crisis

Mr Kumar

The protesting farmers have announced to hold a nationwide protest to demand annulment of the newly enacted farm laws on May 26. Despite having seen the havoc of the Kumbh congregation, the Modi government is stone-wall silent to the ultimatum. Twelve opposition parties have pilloried the Modi government for its obduracy.

India spent the sum of Rs. 4.1 million on the ceremony to induct the first batch of Rafale aircraft (Ambala air base), under contract to purchase 36 aircraft costing Rs 590 billion. Apathetic to the plight of the people, the Indian army chief talked to the US army chief to enhance cooperation under Basic Exchange and Cooperation agreement to hit Pakistan's land and surface targets in real time. There being no freebies, the BECA equipment will cost billions.

About 4000 COVID patients are dying each day for want of beds or oxygen. Poor people dump dead bodies of their loved ones in the Ganges River as they can't afford costly wood to cremate them. In just one day 150 dead bodies were recovered to save them from vultures and stray dogs. There is only one electric incinerator/cremator in India at Calcutta, yet to be operated.

Author Shobha De asked 'What'll it take for Modi to stop playing ostrich?'. The national students' union registered an FIR against the "missing" home minister Amit Shah. It is time India diverted its resources to stop the third wave.

Because of insanitary conditions and infected oxygen, the scourges of white and black fungi have emerged adding

to Covis-19 fatalities. The white fungus is also known as candidiasis, the black as mucomycosis. Steroid treatment can cause white fungal infection in Covid-19 patients while unsterile use of oxygen cylinders can also be a reason. White fungus infection is more dangerous than black fungus because it affects vital organs, including the lungs, brain, kidney and private parts along with the mouth, stomach and skin. Symptoms of white fungus infection are similar to that of

journalist Kishorchandra Wangkhem and activist Erendro Leichombam were booked under the NSA for Facebook posts that pointed out that cow dung or urine cannot cure covid-19.

Cowsheds are being used as covid-19 clinics. Oxygen and concentrators are being sold at exorbitant prices. Even fire-extinguisher cylinders were sold as oxygen cylinders (Fire extinguishers painted and sold as oxygen cylinders, 3 arrested, India Today May 6, 2021).

India and China have signed

coronavirus infection. Chest pain and low oxygen levels are seen in critical patients while white patches in the oral cavity, white discharge and skin lesions are also seen among patients.

Medicines like caspofungin or micafungin are used to treat critically ill patients. But besides vaccines there is a shortage of almost everything, beds, oxygen, and even wood to cremate the dead bodies. Media reported 100 to 150 dead bodies floating in the River Ganges.

Instead of facing the truth, The BJP states prosecute even social posts about the covid-19 situation under India's National Security Act. For instance,

accords not to use firepower in case of any conflagration. Modi admitted at an all-party conference that China has not annexed an inch of India's territory. Yet, the tiff between the Chinese and Indian troops was portrayed as a landmark achievement.

The Modi government should turn a new leaf in India's relations with its neighbours by shunning the strong-man image.

In view of the pandemic, India should have diverted its troops from borders to pandemic duty. But, no such initiative is visible. Even in May there was a faceoff between the Chinese and the Indian troops. Through

propaganda onslaught, Modi's government has brought home the message that Congress is unpatriotic and bent upon disintegrating India (tukreh tukreh gang).

Referring to self-professed patriots, in 1774, Samuel Johnson had said that patriotism was the last refuge of the scoundrel. The irony in calling the Congress (or other BJP opponents) "anti-national" is that politicians of the Congress (and others too) had actually gone to jail fighting for India's freedom from the British. Leaders of the BJP's ideological predecessors did little during the freedom movement.

India should mend its fences not only with China but also with Pakistan. Many Pakistani rulers, including Gen Pervez Musharraf, offered out-of-box solutions to resolve the lingering Kashmir dispute. But India shrugged off the offers with disdain.

In his memoirs *In The Line of Fire*, President Musharraf proposed a personal solution of the Kashmir issue. This solution, in essence, envisions self-rule in demilitarised regions of Kashmir under a joint-management mechanism. The solution presupposes reciprocal flexibility.

The out-of-box Musharraf Kashmir solution is in fact a regurgitation of former Indian foreign secretary Jagat S. Mehta's proposals. Mehta presented his ideas in his article, 'Resolving Kashmir in the International Context of the 1990s'. Besides Kashmir, there are the Sir Creek and Siachen Glacier issues. India's former foreign secretary Shyam Saran, in his book *How India Sees the World* makes startling revelations about how this issue eluded solution at last minute. Saran says India itself created the

Siachen problem. He reminisces, in the 1970s, US maps began to show 23000 kilometers of Siachen area under Pakistan's control. Thereupon, 'Indian forces were sent to occupy the glacier in a pre-emptive strike, named Operation Meghdoot. Pakistani attempts to dislodge them did not succeed. But they did manage to occupy and fortify the lower reaches'.

He recalls how Siachen Glacier and Sir Creek agreements could not fructify for lack of political will or footdragging. He says 'NN Vohra, who was the defence secretary at the time, confirmed in a newspaper interview that an agreement on Siachen had been reached. At the last moment, however, a political decision was taken by the Narasimha Rao government to defer its signing to the next round of talks scheduled for January the following year. But, this did not happen... My defence of the deal became a voice in the wilderness'.

Similarly, the demarcation of the Sir Creek maritime boundary was unnecessarily delayed. Saran says 'if we accepted the Pakistani alignment, with the east bank of the creek as the boundary, then Pakistan would get only 40 per cent of the triangle. If our alignment according to the Thalweg principle was accepted, Pakistan would get 60 per cent. There was a keen interest in Pakistan to follow this approach but we were unable to explore this further when the Siachen deal fell through. Pakistan was no longer interested in a stand-alone Sir Creek agreement' (Thalweg principle places the dividing line mid-channel in the river).

The Modi government should turn a new leaf in India's relations with its neighbours by shunning the strong-man image.

Misconceptions about talks with India

Mr Karki

During the visit of Foreign Minister Shah Mahmood Qureshi to the United Arab Emirates (UAE) on April 17 this year, some analysts and anchors of print and electronic media, including those of foreign and Indian media entities said that Qureshi would meet Minister of External Affairs of India Dr S Jaishankar who would be in Abu Dhabi for a day trip on April 18, setting off speculations that the top diplomats may meet as part of efforts to seek rapprochement.

Indian media in particular propagated that the foreign ministers of Pakistan and India would hold secret talks to break the Kashmir deadlock and the UAE is facilitating these dialogues as a third party. Surprisingly, the UAE Ambassador to Washington also confirmed that his country was facilitating dialogue between the two countries.

But there was no official confirmation from the

governments of the UAE and Pakistan about these talks, while there were also misconceived reports that senior intelligence officials of Pakistan and India had met in Dubai in January, leading to the ceasefire between the two countries along the Line of Control (LoC), as the UAE allegedly played a key role.

In the recent past, the controversial debate accelerated on the country's media when the federal cabinet deferred the proposal of the Economic Coordination Committee (ECC) for the import of cotton and sugar from India. Foreign Minister Qureshi had said that a cabinet meeting chaired by Prime Minister Imran Khan decided that the trade with India would remain suspended and normalisation of Pakistan-India ties was impossible unless India reversed its unilateral steps of August 5, 2019 in Indian Illegally Occupied Jammu and Kashmir (IOJK), under which the region was stripped of its statehood and special

constitutional status.

Special Assistant to Prime Minister on National Security Moeed Yusaf stated that the ECC forwards its recommendations to the cabinet for approval in every decision; the cabinet is the final decision-making forum. However, without taking cognisance of reality, various leaders of Pakistan's opposition parties denounced the lifting of the ban on the import of cotton and sugar from India, saying that Islamabad has moved to normalise relations with New Delhi without resolving the Kashmir issue. Some of them allegedly stated that the present regime bargained the Kashmir dispute in exchange for trade with India.

Meanwhile, addressing the two-day conference-Islamabad Security Dialogue, PM Imran Khan stated that good relations with regional neighbours were also paramount for national security and called upon India to give the people of Indian Illegally Occupied Kashmir

(IOJK) their right to self-determination in line with the United Nations Security Council Resolutions. Recounting August 5, 2019 when India revoked the special status of IOJK, he explained that for an enabling environment for meaningful dialogue, "India must take the first step forward."

In this backdrop, leaders of opposition parties and media analysts presumed that Islamabad and New Delhi are in contact through backchannel diplomacy, while the PTI government has ignored its stance on Kashmir. In their misconceptions, these entities forgot that the present regime has raised the issue of IOJK, the military lockdown, state terrorism and abrogation of the special status of Kashmir on various international forums, including the OIC and the UN, while stressing on the settlement of the Kashmir dispute in accordance with the UN resolutions.

Putting an end to speculations, a day after his

visit to UAE, Foreign Minister Shah Mahmood Qureshi ruled out backchannel talks between Islamabad and New Delhi, clarifying that he was not scheduled to meet his Indian counterpart S Jaishankar. He elaborated: "I am here for a bilateral visit... UAE-Pakistan and not an India-specific agenda... We are ready to hold talks with New Delhi if it reverses the illegal steps of August 5, 2019."

During a recent trip to Turkey, Foreign Minister Qureshi also attended the trilateral meeting of the ministers of foreign affairs of the three countries—Afghanistan and Turkey held in Istanbul regarding peace in Afghanistan. Talking to a Turkish television network, Qureshi categorically rejected the speculation of any secret talks between Pakistan and India through backdoor channels or third-party involvement—the UAE. Misconceptions about the secret Pakistan-India talks particularly on the Kashmir dispute have been clarified.

जामुना गुभाजुले तिनरख्यामा थुनेको गुरुमापा सिंहदरवारमा

जन्म्यो ।

गुरुमापाबारे भनिन्छ, कर्नाटक वंशी राजा हरिदेवको पालामा किलागलमा रहेको इटुङ्बहालका जुवाको कुलतमा फसेका केशचन्द्र नामको एक व्यक्ति बस्थे । उसले सबै श्रीसप्ति जुवामा हारेपछि ठमेलमा रहेकी दिवीको घरमा भात खान जाँदा दिवीले सुनको थालमा भात दिएकी थिएन् । त्यो सुनका थाल बोकेर ऊ फेरि जुवाखालमा गयो र हान्यो । अर्को दिन दिवीको घरमा ऊ फेरि भात खान गयो । दिवीले रिसाएर लौ खा भनेर बुझ्मा भात हालिदिइन् । यस्तो अपमान सहन नसकेर उसले भात रुमालमा उठाएर स्वयम्भुको जड्गलतिर लाग्यो । बाटोमा थकाइ मार्न एउटा दुख्मामा बरेको थियो, निदायो । परेवाले उसका रुमालका सबै भात खाइए ।

जसरी इटुम्बहालका नागरिकले केटाकेटी खाने गुरुमापालाई टुङ्डिखेलको पूर्व-दक्षिण कुनामा थान्को लगाए, वर्षेनी खान्को स्वस्य भोज खुवाउने प्रचलन बसाले । राजनीतिका गुरुमापाहरु जो जनता र देश खाइरहेका छन्, तिनलाई पनि उचित भोज खुवाएर एउटा थान्कोमा नराञ्जे हो भने नेपाल निलिदिन सक्छन् । टुङ्डिखेल गुरुमापाको मैदान हो, गुरुमापा बनेका नेताहरूले नेपाललाई मिष्ठान्न बनाए, भान्चा बनाए ।

सवाल के छ भने बिरालाको घाँटीमा घण्टी भुज्याउने कसले ? जिम्मेवारी जनताको हो, जनता असहाय बनिरहेका छन् । साहस भर्नहरू तर्साइरहेका छन् । भ्रष्टाचारी भाइरस टपकक टिपेर फाल्छु भन्नेहरु आफै आत्मघाती भाइरसको भरिया बनेका छन् । नागरिकको आवाज बोल्पुर्नहरू पार्टीको पिछलग्यु, नेताको हनुमान चालिसा पाठ गरेर बसेका छन् । नागरिक शासनको सुरक्षाअधिकारी कोही छैन । फर्सी कुहिएरै कुहिएकाहरूले पद्धतिलाई कुहाइसके । कुहिएको बोक्नु, मृत्यु बोक्नु हो । आफूलाई अबल देखाउन असफल हुनेको बुई चढेर जँधार तरिन्न । जो असक्षम छन्, उनीहरूसँग बाँकी रहेको पाखण्डमात्र हो । पाखण्डको एकोहोरो शङ्ख सुनेर पुगिने विहानमात्र हो ।

भारतका शासक प्रशासक बनेका प्रणव मुखर्जी र श्याम शरणले नेपालको परिवर्तन हामीले ल्याइदिएका ह्वौ, माओवादीलाई हामीले पालेका हौ भनेर दावी गरेका थिए । अहिले पनि एसडी मुनिजस्ता नेपालविद्हरू माओवादीलाई यहाँसम्म पुऱ्याएको हामीले हो भन्छन् र नेपालको परिवर्तनको स्टेक होल्डर भारत पनि हो भनिरहेका छन् । एसडी मुनि र पूर्व रअ प्रमुख र अमर भुषणले त इनसाइड नेपाल, इन्स्पार्यर्ड बाई अ

नो बन्धु, शत्रु दुबै हो । हामीले बच्चुलाई शत्रु र शत्रुलाई बन्धु बनाएको फल भोगिरहेका छौ । आफ्नो किस्मतामात्र मीठो हुन्छ, लोकतन्त्र अर्को उत्पादन रहेछ, त्यसैले तीतो भयो । जनजीवनमा घुलित हुनसकेन पाखण्डमा पौरख हुँदैन । हाम्रा नेता स्वतन्त्र भइदिएको भए यिनमा औट र आत्मबल दुन्थ्यो । सिद्धान्त, नैतिक बल र स्पष्ट लक्ष्य दुन्थ्यो । सुशासन र समृद्धिको उचाइ उचाल्ने अबधारण दुन्थ्यो । रिथर सरकार आयो भनेको त

● ● ●

जसरी इटुम्बहालका नागरिकले केटाकेटी खाने गुरुमापालाई टुङ्डिखेलको पूर्व-दक्षिण कुनामा थान्को लगाए, वर्षेनी खान्की स्वरूप भोज खुवाउने प्रचलन बसाले । राजनीतिका गुरुमापाहरू जो जनता र देश खाइरहेका छन्, तिनलाई पनि उचित भोज खुवाएर एउटा थान्कोमा नराञ्जे हो भने नेपाल निलिदिन सक्छन् । टुङ्डिखेल गुरुमापाको मैदान हो, गुरुमापा बनेका नेताहरूले नेपाललाई मिष्ठान्न बनाए, भान्चा बनाए ।

गुरुमापाहरू जो जनता र देश खाइरहेका छन्, तिनलाई पनि उचित भोज खुवाएर एउटा थान्कोमा नराञ्जे हो भने नेपाल निलिदिन सक्छन् । टुङ्डिखेल गुरुमापाको मैदान हो,

गुरुमापा बनेका नेताहरूले नेपाललाई मिष्ठान्न बनाए, भान्चा बनाए ।

● ● ●

दिउ स्टोरी पुस्तक नै लेखेर नेपालको परिवर्तनमा भारत निर्णायक थियो भन्ने प्रमाणित गरिसकेका छन् । कुनै पनि दल वा नेताले कैतौ पनि यी दाबीहरूको खण्डन गर्न हिम्मत गरेनन् । भारतले ल्याइदिएको परिवर्तनलाई कुहाइसके । कुहिएको बोक्नु, मृत्यु बोक्नु हो । आफूलाई अबल देखाउन असफल हुनेको बुई चढेर जँधार तरिन्न । जो असक्षम छन्, उनीहरूसँग बाँकी रहेको पाखण्डमात्र हो । पाखण्डको एकोहोरो लेखिएको छ- मानिस आफेमित्र आफ

सिंहदरवारको फोहर गाउँपालिकासम्म बिकेट्रीकृत भयो । चाहिने विधि, फैलियो विधिहीनता । हुनुपर्ने सफाइ र निर्माण, भयो फोहर र नैतिक विध्वंश । यतिबेला जता हेरे पनि मुटु कमाउने विसो बतास, डरलाग्दो अतासमात्र देखिन्छ । उपलब्धि बचाउनुपर्छ भन्नेहरु देशको रगत-पसिन्काको सर्वत पिइरहेछन् ।

आमनेपाली वाल्मीकि खोजिरहेका छन्, रत्नाकरहरू वाल्मीकि बन्न तैयार छैनन् । यी परिवर्तनको पण्डित्याई गर्ने

महापिडतहरू दुँख, दरिद्र र पीडा बोकेर बाँचेहरूलाई स्वर्गको सुखानुभूतिको चमक देखाएरे, रफु गफ त्रुटैरै शोषणको दहमा चोपलिरहेछन् । गरिबीमाथि राजनीतिक सुकुलुण्डाको गुण्डागर्दा । संविधानको विशेषता स्वार्थ बेच्ने बजार बन्यो । रत्नाकर ब्राह्मणकुलका दीपक थिए । उनको सङ्गत खराव व्यक्तिहरूमध्ये भयो । सङ्गत गुनाको फल भनौ, रत्नाकर ज्यानमार्न, ठान्ने, लुट्ने, कुट्ने, मार्न, सोभासिधालाई दुँख दिने लत्का आदि बन्न पुगे । हिसा र व्यभिचार नै उसको दिनचर्या बन्नपुग्यो । एक दिन रत्नाकरले दैनिकी स्वभावअनुसार लुट्न खोजेकाहरु सस्त ऋषिहरू परेछन् । शान्त स्वभाव र ज्ञानी ऋषिहरूले रत्नाकरलाई अर्ती दिए दुष्कर्म पाप हो, दुष्कर्म गर्दा आफैमाथि आइलाग्छ । ऋषिहरूको प्रतापले रत्नाकर बिस्ताई ज्ञानमार्गितर आकर्षित हुन थाल्यो । ऋषिहरूले दिएको मन्त्रको जप, तप गर्न थाल्यो । रत्नाकर ईश्वरप्रति यसरी लीन हुनुपुग्यो कि ऊभित ज्ञानमार्ग, मोक्षमार्गको विकास भइसकेछ । त्यसपछि रत्नाकर आदिकवि भएर निर्सिकए । डाँका रत्नाकर बाल्मीकि अर्थात् धिमारको ढिस्कोबाट आत्मज्ञानी बनेकाले उनको नाम बाल्मीकि भयो । यिने बाल्मीकिले रामायण लेखे ।

राजनीतिक रत्नाकरहरूले संविधान लेखे, तर रामायणजस्तो पवित्र हुन सकेन । रामायणमा मर्यादा पुरुषोत्तमको गाथा छ, संविधानमा राजनीतिक पापकर्म बढाउने गन्तव्य । रामायण धर्मको उज्याले अध्याय हो, २०७२ को संविधान अपराधको अध्याय । यो अध्यायमा यिनको चरीत्र माकुराको जुनीजस्तो छ । जसले आफ्ने आमाबाबु खाएर सिद्धांत छ । हाम्रो राष्ट्रिय सङ्कट भनेकै संविधानमा राष्ट्र अथात् जनतालाई सम्बोधन गर्न नसक्नु हो । ०४६ साल टर्निङ प्वाइन्ट थियो, कुशासन आयो । ०६३ साल अर्को टर्निङ प्वाइन्ट थियो, अनेतिकताको सुनामी भएर आयो । २०७२ सालपछि इमानको इतिश्री हुने टर्निङ प्वाइन्ट हो । भइरहेछ ।

» बाँकी ६ पेजामा

साल्ट ट्रेडिङ फर्मेशन लिमिटेड द्वारा प्रवर्द्धित ग्राह्यांस

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको मित्र बाहिर रकर कोट भै बीचमा स्टिलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पुनः प्रयोग गर्न न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिकाबाट चल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आना दुरक्ष हनुहोस्

साल्ट ट्रेडिङ समूहका उत्कृष्ट खाद्य बस्तुहरू

पद्थयौ हाती बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

जन्यौ ज्यूँदै त्यो जस्ले बिर्सियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले सरिक्यो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहातर भयर एकै पटक मर्न सकौ।

- अधियानवाणी

अभियान

सम्पादकीय

एमालेलाई विभाजित गराउने रणनितिक दाउपेच ?

लामो समयको राजनितिक खिचातानी र अदालतको चक्करलाई पार गर्दै नेपाली काग्रेसका सभापति शेरबहादुर दउवा संविधानको धारा ७६ को ५ अनुसार प्रधानमन्त्री नियुक्त भएका हुन्। देउवालाई प्रधानमन्त्री बनाउन काग्रेसका माओवादी केन्द्र उपेन्द्र यादव पक्षको जसपा राष्ट्रिय जनमोर्चा र नेकपा एमालेको माधव तेपाल समूहले गठवन्धन तै बनाएका थिए। त्यही गठवन्धनले सर्वोच्च अदालतलमा देउवालाई राष्ट्रपतिले प्रधानमन्त्रीमा नियुक्त नगरेको भन्दै मुदा दायर गरेको थियो। देउवा पक्षको गठवन्धनले अदालतसंग परामर्शदेशको आवेदन समेत माग गरेकोले सर्वोच्च अदालतको ५ सदस्यीय सम्बैधानिक इजालसले देउवालाई २८ घण्टा भीत्रमा प्रधानमन्त्रीमा नियुक्त गर्न र विघटन गरिएको प्रतिनिधिसभा पुनस्थापना गत असार २८ गते परमादेश जारी गरेको थियो। त्यही परमादेश अनुसार असार २९ गते शेरबहादुर देउवा प्रधानमन्त्रीमा नियुक्त भएका थिए। आफू प्रधानमन्त्रीमा नियुक्त भएकै दिन उनले नेपाली काग्रेसका २ जना र माओवादी केन्द्रका गरी आफू संवितको ५ संसदीय मित्रिपरिषद गठन गरेका थिए।

केन्द्रिका गरा आफु साहतका ५ सासदय मन्त्रिपरिषदवाट कार्य सञ्चालन गरिरहेका भएपनि अहिलेसम्म मन्त्रिपरिषद विस्तार गर्न सकिरहेका छैनत् तर कैही दिन अधि मात्र एक राज्यमन्त्री मात्र थपेपनि पुर्णरूपमा मन्त्रिपरिषद विस्तार गर्न सकेका छैन । त्यस्को एजटै कारण हो मन्त्री वन्न चाहनेहरूको संख्या ठूलो हुन र गठबन्धन भीत्रै सहमति हुन नसक्नु तेकपा एमाले भीत्रको विवाद समाधान हुन नसकिरहेको र माधव नेपाल समूह मन्त्रिपरिषदमा सामेल हुने कि नहुने भन्नेमा प्रष्ट नभएको कारणले पनि मन्त्रिपरिषद विस्तारमा ढिलाई भई रहेको बेला माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले समेत आफुनो पार्टीको ४९ सासद नै मन्त्री वन्न चाहेकाले आफुलाई समस्या परिरहेको उदघोष गररिहेका छन् । नेपाली कांग्रेस भीत्रका गुट उपगुटहरूलाई समेत मिलाएर देउवाले मन्त्रिपरिषदको विस्तार गर्नु पर्न अवस्था देखिएको छ । आफूनै पार्टी भित्रको गुट उपगुटहरूलाई मिलाएर मन्त्रिपरिषद गठन गनुपर्ने र गठबन्धनमा रहेका दलहरूलाई समेत मन्त्रालयको भाग बढाउ लगाउनुपर्ने भएकाले गर्दा गठबन्धनले एउटा कार्यदल नै बनाएको छ । सो कार्यदलमा माधव नेपाल समूह तरहेको भएपनि कार्यदलले तयार पारेको प्रतिवेदनलाई अनुमोदन गर्न बैठकमा असार ९ गतेको बैठकमा माधव नेपाल सहभागी भएका छन् नेकपा एमालेका दोस्रो तहका नेताहरूले पार्टी अध्यक्ष केपी ओली र माधव नेपालविचमा वार्ता गराएर विवाद समाधान गर्न प्रयास गरीरहेका बेला माधव नेपाल गठबन्धनको बैठकमा सहभागी भएका हुनाले उनी नेकपा एमालेमा फर्किन चाहैदैनन् भन्ने प्रष्ट भएको छ ।

प्रधानमन्त्री देउवा र माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालले माधव नेपाल समूहलाई सरकारमा सहभागी हुन आयग्रह गरी रहेका र प्राय प्रत्येक दिन अध्यक्ष दाहाल माधव नेपाललाई भेट्न माधव नेपालको निवास कोठेश्वरमा पुग्ने गरेका हुनाले दाहाल कुनै सर्तमा पनि माधव नेपाल एमालेका नफरिकउन भन्ने चाहन्छन्। माधव नेपाल समूहलाई देउवा नेतृत्वको सरकारमा सहभागी हुन सम्बैधानिक संकट रहेको छ। माधव समूह कि विभाजित हुन पन्यो कि नेकपा एमालेमै फर्किन वाहेक अन्य कुनै विकल्प वाँकी देखिदैन। माधव समूह सरकारमा सहभागी भएको खण्डमा नेकपा एमाले तै उनिहरूलाई पार्टीवाट निष्काशन गर्न सकछ। त्यस्तो भएको खण्डमा उनिहरू सासद पदवाट स्वत निष्काशन हुने र मन्त्री भएका भएपनि छ महिना पछि उनिहरू स्वत मन्त्री पदवाट मुक्त हुने भएकोले गर्दा उनीहरूको पद चवाउन देउवा दाहालले दल विभाजित गर्न सहज हुने अध्यादेश ल्याउने सम्भावना समेत रहेको छ। त्यस्तो अध्यादेश नेकपा एमालेलाई विभाजित गर्न सहज हुने वाटो खोलिदिने हुनेछ जुन अध्यादेशवाट नेकपा एमाले कानुनी रूपमा विभाजित हुन सकछ। अहिले माधव समूह कानुनी रूपमा नेकपा एमालेमै रहेको भएपनि व्यवहारिक रूपमा माधव समूह विभाजित भइसकेको छ। कानुनी अद्वितीयका कारणमात्र र देउवा सरकारमा सहभागी हुन सकिरहेको छैन।

छ। कानूनिया उड़चनका कारणमात्र उ देउवा सरकारमा सहभागा हुन सकरहका छन्। मुलुक कोरोना भाइरसवाट आक्रन्त भएको छ। जनताले सहज रुपमा खोप लगाउन पाइरहेका छैन्। देउवा सरकार वनेपछि नयाँ खोप ल्याउने कुनै प्रयास सम्म भएको छन् ओली सरकारले सम्झौता गरेको र केही अनुदान र केही नेपाल सरकारले खरिद गरेको खोप तै अहिले नेपाल भित्रिएको छ। जनतालाई खोपको व्यवस्था पुन गर्ने मुख्य दायित्व वनेको स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालय तै मन्त्री विहिन अवस्थामा रहेकोले गर्दा कर्मचारीले कुनै निणार्य गर्न सकेका छैन् भने प्रधानमन्त्रीले समेत नयाँ खोप ल्याउन कहै पहलकदमी गरेका छैन्। स्वास्थ्य विज्ञहरूका अनुसार नेपालमा छिटै कोरोनाले तेसो लहर फैलिन सक्ने संभावना रहेको वताइरहेका वेळा स्वास्थ्यमन्त्री तै नहुन भनेको मुलुककै लागि दुर्भाग्यको विषय हो। ओली सरकारले जनतालाई आवश्यक पर्ने खोप ल्याउन सकेन भनेर सधै गालि गर्नहरू तै अहिले सत्तामा पुरोका हुनाले उनिहरूले प्रयाप खोपको व्यवस्था गर्न सक्नु पदथ्यो, तबमात्र उनिहरूलाई पत्याउन सकिन्थ्यो तर अहिले त्यस्तो अवस्था नदेखिएको र सत्ताधारी दलहरू भीत्र वा गवन्डनकारीहरू समेत एकमत हुन नसकेका हुनाले उनिहरू पनि जनतापति जिवाफदेही ईतन भन्ने पछ दै गाएको छ।

हुनाल उत्तराहूँ पान जनताप्रात जवाकदहा छन् भन्न प्रल हुद गएका छ ।
गठवन्धनमा रहेका दलहरू मध्येक नेपाली काग्रेस र माओवादी केन्द्रको सम्पुर्ण
ध्यान नेकपा एमालेलाई विभाजन गराउने तरफ मात्र केन्द्रीत भएको जस्तो देखिएको
छ । नेकपा एमालेलाई विभाजन गराउन सक्ने आफुलाई फाइदा पुग्ने रणनितिक
उद्देश्य काग्रेस र माओवादी केन्द्रले लिएका छन् । कम्प्युनिष्ट समर्थक जनताको भोट वाचिने
भएकाले एमाले विभाजित भएको खण्डमा आफुलाई फाइदा पुग्ने काग्रेसको ठहर रहेको
छ भने माओवादी केन्द्रले नेकपा एमाले विभाजित गराउन सकेको खण्डमा माधव समुह
र माओवादी केन्द्र मिलेर केपी ओती तेतुक्को नेकपा एमालेलाई टुंगो लगाउन सक्ने
उनिहरूले आकलन गरेर अधि वडेका हुनाले माधव समुह नेकपा एमालेमा नफकिर्ने पक्का
पक्की भएपनि माधव समुहमा रहेका केही तेताहरू भने नेकपा एमालैमै फकिर्न सक्ने
सम्भावना रहेको हामीले ठहर गरेका छौं ।

ਟਾਲਾਟੂਲੀ ਵਟੂਲੀ ਕਤਿ ਰਾਮੀ ਪੁਤਲੀ ਏਮਾਲੇ

• देवेन्द्र चुडाल

devendrachudal@gmail.com

किन नपाइने ? प्रतिनिधिसभाको विघटनको पुनर्स्थापना हुनु पर्दछ भनेर सङ्कमै उर्फिन पाइने तर हुनु हुदैन ताजा जनादेश मै जानु पर्दछ भन्न नपाइने यो कस्तो विधि विधान र पद्धती हो । माधव नेपालले जहिले पनि विधि विधान र पद्धती कै कुरा उठाउदै आएका छन् तर तिनै माधव नेपालले संसदीय समितिमा वोलेका सासदलाई वैठक कक्षवाट वाहिर जाऊ राजीनामा देउ भन्नु कर्ति उचित र न्याय संगत हुन्छ ? संसदीय समितिका सभापतिले रूलिड गर्ने कि सासदले ? संसदीय समितिको वैठकमा उपस्थिति भएका सबै सासदहरूको हैसियत एकै होइन र ? कि पूर्व प्रधानमन्त्रीको हैसियत वडी हुन्छ ।

हटाउन खोज्नु र निर्वाचित पार्टी अध्यक्ष सगै निर्वाचनमा पराजित भएका व्यक्तिलाई निर्वाचित अध्यक्षकै हैसियतको पदमा राख्नु भनेको निर्वाचित अध्यक्षको अधिकारमाथी ठाडो हस्तक्षेप गर्नु वाहेक अन्य केहि हुन सक्दैन। यदि त्यस्तो गर्ने हो भने अन्य पदवाट पराजित भएका व्यक्तिहरूलाई समेत समान पदमा किन नराख्ने भन्ने प्रश्न समेत उठ्न थालेको छ। एउटा व्यक्तिको लागि मात्र नियम कानून विधि विधान हुन्छ कि सबैको लागि ?

एवं तत्कालीन प्रधानमन्त्री आलील सावधानका खिल्ली उडाएको आरोप माधव पक्षले लगाउदै आएको छ भन्ने ओली पक्षले प्रतिनिधिसभा विघटन गरेर ताजा जनादेश लिन खोज्नु लोकतान्त्रिक अभ्यास नै भएको भन्दै अदालतले विघटन भएको प्रतिनिधि सभालाई पुन रुखापना गरेर राजनितिक मुद्दालाई मात्र होइन अरु धेरै मुद्दाका विषयलाई हेर्ने दृष्टिकोणमा समेत ओली नेपाल वीचमा फरक फरक मत रहेको देखिन्छ । एउटै मुद्दामा फरक /फरक मत राख्दै ओली नेपाल विच शूखलावद्व शितयुद्ध जारी रहेको छ । ओली नेपाल विच राजनितिक मुद्दामा फरक फरक मत रहेकै वेला दोस्रो तहको नेताहस्ते विभिन्न विकल्प सहित पार्टी एकताको प्रयास जारी राखेका छन् । तर राजनितिक मुद्दामा फरक /फरक दृष्टिकोण रहेकै कारण केही महिनादेखि थालिएको पार्टीको एकताको प्रयासले सार्थकता पाउन सकेको छैन । पार्टी भीत्रको आन्तरिक द्वन्द्वले गर्दा सिंगो नेकपा एमाले संकटमुक्त झईङ्गाल सक्ने सम्भावना तत्काल देखिएको छैन । विभिन्न तहवाट पार्टी एकताको प्रयास भएपनि पार्टी अध्यक्ष र नेता नेपाल विचमा भेटवार्ता नै नभएकोले गर्दा एकताले सार्थकता पाउन सकेको देखिदैन । दुवै नेतालाई आ -आफ्ना पक्षका नेताहस्ते पार्टी एकताको लागि वार्तामा वस्न आग्रह गरीरहेका भए उनीहस्ते एक अर्का पतिको दम्भ तै हो ।

प्रतिनिधिसभाको विघटन तत्कालीन प्रधानमन्त्री केपी ओलीको कदम माधव नेपालका लागि प्रतिगामी हो भन्ने ओलीका लागि राजनितिक बाध्यता र अनिवार्य आवश्यकता । तत्कालीन प्रधानमन्त्री केपी ओलीले २०७८ साल वैशाख २७ गते ससदवाट विश्वासको मत लिने दिन माधव पक्ष सासदहरू उपस्थित नहुनलाई माधव पक्षले ऐतिहासिक र लोकतान्त्रिका लागि अनिवार्य कदम भनेको छ भन्ने ओली पक्षले माधव पक्षको यहि भूमीकाले गर्दा दोस्रो पटक २०७८ जेष्ठ ८ गते संसद विघटन गर्नु परेको वताउदै आएको छ । तत्कालीन विपक्षी दल नेपाली काँग्रेसका नेता शेरवहादुर देउवालाई प्रधानमन्त्री बनाउन आफुहस्ते गरेको हस्ताक्षर प्रतिनिधिसभा पुनरुथापना देउवालाई प्रधानमन्त्री बनाउन माग गर्दै २०७८ जेष्ठ १० मा सर्वोच्च अदालतमा दायर भएको रिट लोकतान्त्र सविधान र राष्ट्रियताको अपराधार्थकार्य भन्दै आएको छ । त्यस वाहेक पनि ओली पक्ष र माधव पक्ष विचमा अर्को मतभेद समेत देखिएको छ । असार २८ गते सर्वोच्च अदालतले दिएको फैसाला र साउन ३ गते प्रधानमन्त्री देउवालाई विश्वासको मत दिएका थिए । यस विवादमा पनि गम्भीर मतभेद रहेको छ । माधव नेपाल पक्षले आफ्नै पहलमा प्रतिनिधिसभा पुनरुथापना भएको र शेरवहादुर देउवालाई

उनाहर्सका एक अका प्रातका दम्भ न हो ।
पार्टी विभाजन हुनका लागि सेद्धान्तिक
मत चाहिन्छ तर हाम्रा राजनितिक दलहरू
प्राय सबै विभाजित हुडै पुनः एक हुडै आएका
छन् । त्यस्को एउटै कारण हो । व्यक्तिगत
स्वार्थ र व्यक्तिगत टकराव हो । अहिले नेकपा
एमालेमा देखिएको विवाद पनि व्यक्तिगत कारण
टकराव नै हो । माधव नेपालले आफुलाई
पराजित गरी पार्टी अध्यक्षमा निर्वाचित भएका
केपी ओलीलाई कहिलै पनि अध्यक्ष स्वीकार
गर्न सकेको व्याहरिक रूपमा देखिएन ।
पार्टीको महाधिवेशनवाट अध्यक्ष पदमा निर्वाचित
भएका व्यक्तिलाई पदवायी नसकिएको र अर्को
महाधिवेशन समेत नभएको अवस्थामा बीचमे
पदवाट हटाउन खोज्नु विधि विधान र पद्धतिकै
ठाडो उपहास मात्र होइन कार्यकर्ताहरूले दिएको
मतको समेत अपमान हो । अरुलाई विधि
विधान र पद्धतीको पाठ पढाउने व्यतिले यदि
विधि विधान र पद्धतीमा वस्न पर्ने कि नपर्ने

इतिहासबाट पाठ सिक्न देउवालाई सुभाष

बलराम केसी

फैसलाको स्क्यान्डलाइजेसन : राष्ट्रपतिलाई ढाल बनाएर पूर्वप्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले राजनीतिक स्वार्थ सिद्ध गर्नुभयो । संसद् विघटन र अध्यादेश राज सामान्य भयो । देश दुर्घटनामा जानेवाला थियो, २८ असारको सर्वोच्च अदालतको अहिलेसम्मकै 'ल्यान्डमार्क' फैसलाले जोगियो । आफूले गरेको संसद् विघटन उल्टेपछि जसले पनि दलको नेतृत्व र प्रधानमन्त्री छाड्छन, फैसलालाई स्क्यान्डलाइज गरेर बस्दैनन् । वैलायतका पूर्वप्रधानमन्त्री डेबिड क्यामरून र थेरेसा मेले ब्रेकिट जनमत र आमचुनाव हार्दा राजीनामा दिए ।

सिडेनका प्रधानमन्त्री स्टेफन लफ्भेनले विश्वासको मत गुमाउनासाथ राजीनामा गरे । विश्वासको मत पाउन नसकेका हाम्रा प्रधानमन्त्रीले राजीनामा गरेनन् । राजतन्त्र हटाइयो, व्यवस्था फेरियो, तर नेता फेरिएनन् । समस्या यहाँनेर छ ।

संघीयता अमेरिकाको ल्याइयो । क्रोत, साधन, प्रविधि, आर्थिक सम्पन्नता र विकास, औद्योगिकरण, सुशासन, कानूनी शासन कुनैमा पनि नेपाललाई अमेरिकासँग तुलना गर्न खिल्दैन । सन् २००० को अमेरिकी राष्ट्रपतिय चुनावको 'अलगोरियरुद्ध बुस'को मुद्दालाई नै उदाहरणमा लिँज । अलगोरले २५ इलेक्ट्रोल भोटले हारे, मत गन्ती विवादित थियो, तर पनि उनले अदालतलाई दोष दिएनन्, लोकतन्त्रमा अदालतको फैसलालाई सम्मान गर्नुपर्छ भने । अमेरिकाको प्रचलन, कामचलाउ भएकाले महत्वपूर्ण निर्णय गर्दैनन् । हाम्रोमा कामचलाउ भएपछि पनि अध्यादेशबाट वर्षभरिका लागि पूर्ण बजेट नै ल्याउँछन् । भरमार मन्त्री अप्चन् । अदालतले १६७ पेज लामा फैसलाको पृष्ठ १५२ मा धारा ७६(३) बमोजिम प्रधानमन्त्री पदमा नियुक्ति भएर विश्वासको मत पाउन नसकेको र त्यस्तो प्रक्रियामा प्रवेश गर्न अस्वीकार गर्न व्यक्तिले उपधारा (५)मा उम्देवार बन्न सक्दैन भनेर व्याख्या गयो । पृष्ठ १५४ र १५५ मा प्रधानमन्त्री नियुक्ति गर्न अधिकार अदालतको होइन, राष्ट्रपतिको नै हो भन्यो । पृष्ठ १५७ मा शेरबहादुर देउवाको ७६ (५) को दाबीमा १४९ को समर्थन रहेकोमा विघटन गर्नाले दुटेको बिन्दुबाट संविधानसम्मत तरले राष्ट्रपतिले शेरबहादुर देउवालाई प्रधानमन्त्री नियुक्ति गर्न प्रक्रिया अगाडि बढाउन परमादेश जारी गरेकोलाई सर्वोच्चले प्रधानमन्त्री नियुक्ति गन्यो भनेर हल्ला पिटाइनु सर्वथा अनुचित हुन्छ ।

प्रधानमन्त्री ओलीको विश्वासको मतमा १३ मत खस्यो, शेरबहादुर देउवाको विश्वासको मतको विषक्षमा ८३ मत । यो भनेको ओलीको लोकप्रियता ३०-३२ प्रतिशत मात्र हो ।

प्रजातन्त्रिक व्यवस्थामा संसदा खसेको मत जनताको राय हुन्छ । संसदीय व्यवस्था भनेको ५१ प्रतिशतले ४९ प्रतिशतमाथि शासन गर्न व्यवस्था हो । विश्वासको मत नपाएका ओलीले ७७ (१) (ख) अनुसार पदमुक्त हुनुपर्ने थियो । राष्ट्रपतिले ओलीको पक्ष लिएर शेरबहादुर देउवाको १४९ मतलाई अस्वीकार गर्दा सर्वोच्चनिक संकट आयो । १४९ मतवालालाई अदालतले प्रधानमन्त्री बनाउन परमादेश जारी गर्दा न्यायाधीशले प्रधानमन्त्री नियुक्ति गन्यो भनेर हल्ला पिल्छ, सुहाउँछ ?

यस्तोमा परमादेश जारी नगरे कस्तोमा गर्न ? सर्वोच्च अदालतको परमादेशलाई व्यग्यात्मक शैलीमा अपमानित गर्न पाइन्छ ? श्रीमान् पैचले प्रधानमन्त्री नियुक्ति गन्यो भन्नु

गलत भयो, भन् आफूलाई 'जनादेशले होइन, सर्वोच्च अदालतको परमादेशले हटाएको' भन्नु त महागलत भयो । १४९ को समर्थन हुँदूहुँदै संसद् विघटन गरिदिएकाले त्यही बिन्दुबाट शेरबहादुर देउवालाई प्रधानमन्त्री नियुक्ति गर्नु भने परमादेश हो । परमादेश अर्थात् 'मेन्डामस' भनेको सार्वजनिक पद धारण गरेको व्यक्तिले आफ्नो सार्वजनिक, संवैधानिक कर्तव्य पालना नगरेमा आफ्नो कर्तव्य पालना गर्नु भनी जारी गरिने आदेश हो ।

केपी ओलीले विश्वासको मत लिन आँट गरेनन्, वाकओभर दिए । धारा ७६ को उपधारा (५) क्रियाशील गर्न राष्ट्रपतिलाई अनुरोध गरे । कुन मुड र के कारणले हो, शेरबहादुर देउवाको १४९ को समर्थनको दाबीलाई निस्तेज गर्न धारा ७६(५) मा ओली ब्याकडोरबाट छिरे । ओलीको लहलहैमा लागेर संसद् विघटन गरेर राष्ट्रपतिले धारा ५ को राष्ट्रिय हितविपरीतको काम गरिन । यस्तो अवस्थामा परमादेश जारी नगरे कस्तोमा गर्ने ? पिनै कारणले अमेरिकाको 'अलगोरियरुद्ध बुस'को मुद्दा र हाम्रो केपी ओलीको नैतिकतामा तुलना गरिएको हो ।

राष्ट्रपति : प्रतिनिधिसभा विघटन, अध्यादेश, अध्यादेशका आधारमा संवैधानिक आयोगहरूमा नियुक्ति र राज्य सञ्चालन नै संकटका मूल कारण थिए । राष्ट्रपति थपना र मूर्ति भएर, निष्पक्ष नभएर संकट आएको हो । प्रधानमन्त्री ओलीले राष्ट्रपतिलाई 'एक्सप्लाईट' गरेको अब त फैसलाले पनि प्रमाणित गरिसक्यो । विश्वासको मत पाउन नसकेका ओलीलाई पुनः धारा ७६(३) अनुसार प्रधानमन्त्री पदमा नियुक्ति र शेरबहादुर देउवाको १४९ को समर्थनको दाबीलाई प्रतिनिधिसभामा नपठाई संसद् विघटन गरेर राष्ट्रपतिले आफ्नो हैसियत देखाएको हो ।

सर्वोच्च अदालतको फैसला राष्ट्रपतिले पढ्नुभयो होला ।

अदालतलाई मैले गरेको काममा मुद्दा लाग्दैन भन्नुभयो । यसको अर्थ राष्ट्रपतिले आफूलाई संविधानमन्त्रिको पञ्चायतकालीन राजा ठान्तुभएको रहेछ । राष्ट्रपतिलाई उन्मुक्ति ऐनबाट दिँवा असमान व्यवहारको प्रश्न आउँछ । ऐनबाट दिएको उन्मुक्ति अदालतको आँखामा संवैधानिक हुँदैन । संविधान निर्माण र संशोधनमा 'कन्सिच्युएट' पावरको प्रयोग हुँच । ऐन निर्माण र संशोधनमा विद्यायिकी अधिकार कन्सिच्युएट पावरको हैसियत विद्यायिकी अधिकारभन्दा शक्तिशाली हुन्छ ।

विद्यायिकी अधिकार प्रयोग भएर

सामज्यस्यपूर्ण व्याख्या गरेर दुवै धारालाई बचाउँछ । राष्ट्रपतिले गरेको काममा अदालतमा प्रश्न उठाउन नपाउने व्यवस्था संविधानले मात्र गर्न सक्छ ।

पहिले विघटनको पूर्ण पाठ नआउँदै दोस्रो विघटनलाई राष्ट्रपतिले आँखा चिन्हके समर्थन गरिदिनुभयो । फैसला पढेपछि संविधानको गम्भीर उल्लंघन भएछ भने अब त राष्ट्रपति भस्करनुभएको होला । संविधानको गम्भीर उल्लंघनमा धारा १०९ अनुसार महाअभियोगको प्रस्ताव दर्ता हुन सक्ने व्यवस्थामा पनि ध्यान गयो होला । भाग्यवश, आजसम्म एकचौथाइ सांसदको

● ● ●

फैसला पढेपछि संविधानको गम्भीर उल्लंघन भएछ भनेर अब त राष्ट्रपति भस्करनुभएको होला । संविधानको गम्भीर उल्लंघनमा धारा १०९ अनुसार महाअभियोगको प्रस्ताव दर्ता हुन सक्ने व्यवस्थामा पनि ध्यान गयो होला, भाग्यवश, आजसम्म एकचौथाइ सांसदको महाअभियोग प्रस्ताव दर्ता भएन र बचियो भन्ने पनि लाग्यो होला ।

● ● ●

महाअभियोग प्रस्ताव दर्ता भएन र बचियो भन्ने पनि लाग्यो होला । ६ महिनामा दुई-दुईपटक संसद् विघटन र दर्जनी अध्यादेशले देश आत्मकित थियो । राष्ट्रपति भएपछि कुन नेकपा एमाले, कुन नेपाली काप्रेस, कुन माओवादी केन्द्र, कुन तराई मधेस दल भेदभाव गर्न नहुने कलर ल्लाइन्ड हुनुपर्नेमा हारेका केपी ओलीलाई पुनः प्रधानमन्त्री नियुक्ति

बन्ने एन संविधानसँग बाफिन हुँदैन ।

संविधानको एक धारा अर्को धारासँग बाफिए अदालतले संविधानको धारा अमान्य र बदर गर्न सक्दैन । अदालत पनि संविधानबाटे जन्मने भएकाले बचावले आफूलाई जनाउने आपालाई मार्न सक्दैन भन्ने मान्यतामा अदालतले संविधानको न्यायिक परीक्षण गर्दैन । अदालतले एक धाराको अर्को धारासँग

Every game. Everything about the game.

सार्वे एपेल

www.sabalkhel.com

info@sabalkhel.com

For Advertisement: sabalkhel@gmail.com

/sabalkhel

@sabalkhel

नेपाल लाइफ

'रोग लाग्नै नदिनु, प्रयत्न तपाईंको केही भए, उपचारमा साथ दिने वाचा हाम्रो'

रु. ५० लाख सम्म

घातक रोगहरूको उपचार खर्च*

फोक्सो रोग	पार्किंसन्स रोग	ब्यान्टर	पैप्स अधीपन	कोमा	महाधामी शल्योक्या	पहिला दृव्यधारा
बेट्ट सिएविन	पूनर्नारी धम्मी रक्तवाप	बोन म्यारो प्रयारोपण	अल्जाइमर</td			

इतिहासबाट...

भर्डै एक वर्षअगाडि जुन वेला नेकपाको विवाद चुलिएको थियो, त्यस वेला प्रधानमन्त्रीले 'म राष्ट्रपति भेट्न गएको र अर्का अध्यक्षले 'मर्लाई त भुक्याएर राष्ट्रपतिकहाँ पुन्याए' भनेको सार्वजनिकै छ। राष्ट्रपतिभवनमा भुक्यिएर पनि पुन्न सकिने? कस्तो राष्ट्रपतिभवन हो? राष्ट्रपतिको मार्यादा र सम्मान न राष्ट्रपतिले राख्युभयो, न तत्कालीन प्रधानमन्त्री ओलीले राखिदिनुभयो।

नारायणहिटी राजदरबार र रामवरण यादवको राष्ट्रपतिभवनले यसरी गति छाडेको थिएन। घटनाक्रमले देखाउँच, धारा ८१ को व्यवस्था न राष्ट्रपतिले बुझेको रहेछ, न कपी ओलीले बुझाएछन्। राष्ट्रपतिभवनलाई ओलीले त

'जाऊँ चिया खान' वा 'म चिया खान त्यहाँ जान्छु, सबै त्यहाँ आउनु' शैलीमा बुझेको देखियो। धारा ८१ अनुसार राष्ट्रपतिले मन्त्री, सेना प्रमुख, प्रहरी प्रमुख कसैलाई पनि भेट्न र निर्देशन दिन सक्नुहोन्न। धारा ८१ राष्ट्र प्रमुख र प्रधानमन्त्रीबीचको लिंक हो। धारा ८१ लाई कपी ओलीले व्यवस्थित गरेको देखिएन। अब शेरबहादुर देउवाले व्यवस्थित गर्नुपर्यो।

प्रधानमन्त्रीलाई सुभाब : कपी ओलीले आफूलाई श्रीपेच नलाउने, राज्याभिषेक नगर्ने पञ्चायतकालीन राजाजस्तो ठान्नुभयो। शब्द हुकुम प्रमाणी प्रयोग नभए पनि व्यवहारचाहाँ त्यही थियो। मनलाई अध्यादेश जारी, मनलागी संसद् विधिन, मनलागी सरकारी दुकुटीबाट रकम बाँड्नु, प्रधानमन्त्रीनिवासमा सरकारी खर्चमा मनलागी पार्टीको बैठक गर्नु उहाँका लागि सामान्य र नियमित थियो।

भ्रष्टाचार शब्द र भ्रष्टाचार बढ्यो भन्न पनि उहाँले कहिँन्नै औट गर्नुभएन। उहाँमा एउटै थेगो थियो, 'भ्रष्टाचारीको मुख हेँदिनै'। कस्तो गैरजिम्मेवार भनाइ? साढे तीन वर्ष यतिकैमा बिताएर जानुभयो। यसबीच, दर्जनौं काण्ड र घोटाला भए। काण्ड भएकै छैन भनेर टार्पुभयो। चुच्चे रेल, घर-घरमा र्यास, प्रशान्त महासागरसम्म नेपाली पानीजहाज, तीन सय अस्पताल एकै दिन उद्घाटन

अनि भाषण र प्रोपोगान्डामै उहाँको समय बित्यो। सरकारले गरेको विकास देखेके दुनियाँ चकित छन् भन्ने भाषणमै साढे तीन वर्ष बित्यो। कोरोना र गरिबीले मानिस मरिरहेका थिए। जिल्लाजिल्लामा सिटामोल नपाएर मानिसको ज्यान गएकोगै छ। उनलाई वास्ता भएन। सरकारी खर्चमा सविधानविपरीत पञ्चपतिलाई सुनको गहना जलारी चढाउने, धर्मनिरपेक्ष राष्ट्रमा भारतमा जस्तो राम जनभूमिको विवाद चम्काउने काम उहाँबाट भए। अपूरा आयोजनाहरूको दबाव दिएर उद्घाटन गर्ने काम त भन्न किति भए कति!

सर्वोच्च अदालतले वेलैमा परमादेश निर्दिष्टको भए ओलीको शासनकालमा यति ज्यादती बुँदै थियो कि अनुशासित नभएको भए, अन्य देशको जस्तो कु गर्न पल्केको सेना दुर्घात्याको भए सरकारको ज्यादती, मनपरी र अचाक्कीपनले कु गर्ला कि भन्ने डर थिए। देशको नाम नलिङै, दक्षिण एसियाको एक राष्ट्रमा सैनिक कु खुबै हुन्छ। दक्षिणपूर्वी एसियाको अर्को राष्ट्रमा पनि कु भइरहन्छ। हाम्रो नेपाली सेना बहुतै अनुशासित छ। नागरिक सरकारको

विधिवत् आदेश नभई व्यारेकबाट बाहिर आउँदैन। वेलैमा सर्वोच्च अदालतको परमादेश र ओलीको बहिर्गमनले त्यो अचाक्की ट्यो, तीन करोड नेपाली दुक्क भएका छन्।

२३८ वर्षको राजतन्त्र हटाइयो। अनुभव नै नगरिएको संघीयता ल्याइयो। संविधानसभाले संविधान बनायो। अब राष्ट्र दिन आउलान् भन्ने जनताले आस गरेका थिए। तर, राजनीति र नेता १२ वर्षसम्म कुकुरको पुच्छर दुग्गोमा हाले पनि बाँगे हुन्छ भन्ने नयाँ संविधान लागू भएपछिको पहिलो सरकारले देखायो। हुन त नवनियुक्त प्रधानमन्त्री शेरबहादुर देउवा पनि सरकारी दुकुटीबाट रकम बाँड्न, सांसद यताउति गरेर विवादमा नाएका व्यक्ति होइन्न। उहाँले बाँकी कार्यकाल चामत्कारिक ढगले आर्थिक विकास गर्ने भन्ने विश्वास पनि करसै छैन। तर, ओलीबाट भएका तमाम छाडपान, गल्ली, अचाक्कीपनलाई नदोहोन्याएर ओलीका सबै गल्तीहस्ताई सच्याइदै मात्रै पनि देशका लागि तूलो योगदान हुनेछ।

पंक्तिकाराले ०७७ जेटमा एउटा मिडियामार्फेट दिएको सुभाब पुनः वर्तमान प्रधानमन्त्रीलाई पनि दिन चाहन्नु। यो सुभाब लागू गर्दा सरकारलाई आर्थिक भार पर्दैन। प्रधानमन्त्रीमा इच्छाशक्ति, निःस्वार्थी भावना, इमानदारिता भयो, गरेको शपथ सम्पन्नुभयो र यी सुभाबहरू लागू गर्नुभयो भन्ने गरिबी र अन्यायबाट गर्नुपर्यो।

प्रधानमन्त्रीलाई सुभाब : कपी ओलीले आफूलाई श्रीपेच नलाउने, राज्याभिषेक नगर्ने पञ्चायतकालीन राजाजस्तो ठान्नुभयो। शब्द हुकुम प्रमाणी प्रयोग नभए पनि व्यवहारचाहाँ त्यही थियो। मनलाई अध्यादेश जारी, मनलागी संसद् विधिन, मनलागी सरकारी दुकुटीबाट रकम बाँड्नु, प्रधानमन्त्रीबीचको लिंक हो। धारा ८१ लाई कपी ओलीले व्यवस्थित गरेको देखिएन। अब शेरबहादुर देउवाले व्यवस्थित गर्नुपर्यो।

प्रधानमन्त्रीलाई सुभाब : कपी ओलीले आफूलाई श्रीपेच नलाउने, राज्याभिषेक नगर्ने पञ्चायतकालीन राजाजस्तो ठान्नुभयो। शब्द हुकुम प्रमाणी प्रयोग नभए पनि व्यवहारचाहाँ त्यही थियो। मनलाई अध्यादेश जारी, मनलागी संसद् विधिन, मनलागी सरकारी दुकुटीबाट रकम बाँड्नु, प्रधानमन्त्रीबीचको लिंक हो। धारा ८१ लाई कपी ओलीले व्यवस्थित गर्नुपर्यो।

प्रधानमन्त्रीलाई सुभाब : कपी ओलीले आफूलाई श्रीपेच नलाउने, राज्याभिषेक नगर्ने पञ्चायतकालीन राजाजस्तो ठान्नुभयो। शब्द हुकुम प्रमाणी प्रयोग नभए पनि व्यवहारचाहाँ त्यही थियो। मनलाई अध्यादेश जारी, मनलागी संसद् विधिन, मनलागी सरकारी दुकुटीबाट रकम बाँड्नु, प्रधानमन्त्रीबीचको लिंक हो। धारा ८१ लाई कपी ओलीले व्यवस्थित गर्नुपर्यो।

प्रधानमन्त्रीलाई सुभाब : कपी ओलीले आफूलाई श्रीपेच नलाउने, राज्याभिषेक नगर्ने पञ्चायतकालीन राजाजस्तो ठान्नुभयो। शब्द हुकुम प्रमाणी प्रयोग नभए पनि व्यवहारचाहाँ त्यही थियो। मनलाई अध्यादेश जारी, मनलागी संसद् विधिन, मनलागी सरकारी दुकुटीबाट रकम बाँड्नु, प्रधानमन्त्रीबीचको लिंक हो। धारा ८१ लाई कपी ओलीले व्यवस्थित गर्नुपर्यो।

प्रधानमन्त्रीलाई सुभाब : कपी ओलीले आफूलाई श्रीपेच नलाउने, राज्याभिषेक नगर्ने पञ्चायतकालीन राजाजस्तो ठान्नुभयो। शब्द हुकुम प्रमाणी प्रयोग नभए पनि व्यवहारचाहाँ त्यही थियो। मनलाई अध्यादेश जारी, मनलागी संसद् विधिन, मनलागी सरकारी दुकुटीबाट रकम बाँड्नु, प्रधानमन्त्रीबीचको लिंक हो। धारा ८१ लाई कपी ओलीले व्यवस्थित गर्नुपर्यो।

प्रधानमन्त्रीलाई सुभाब : कपी ओलीले आफूलाई श्रीपेच नलाउने, राज्याभिषेक नगर्ने पञ्चायतकालीन राजाजस्तो ठान्नुभयो। शब्द हुकुम प्रमाणी प्रयोग नभए पनि व्यवहारचाहाँ त्यही थियो। मनलाई अध्यादेश जारी, मनलागी संसद् विधिन, मनलागी सरकारी दुकुटीबाट रकम बाँड्नु, प्रधानमन्त्रीबीचको लिंक हो। धारा ८१ लाई कपी ओलीले व्यवस्थित गर्नुपर्यो।

प्रधानमन्त्रीलाई सुभाब : कपी ओलीले आफूलाई श्रीपेच नलाउने, राज्याभिषेक नगर्ने पञ्चायतकालीन राजाजस्तो ठान्नुभयो। शब्द हुकुम प्रमाणी प्रयोग नभए पनि व्यवहारचाहाँ त्यही थियो। मनलाई अध्यादेश जारी, मनलागी संसद् विधिन, मनलागी सरकारी दुकुटीबाट रकम बाँड्नु, प्रधानमन्त्रीबीचको लिंक हो। धारा ८१ लाई कपी ओलीले व्यवस्थित गर्नुपर्यो।

प्रधानमन्त्रीलाई सुभाब : कपी ओलीले आफूलाई श्रीपेच नलाउने, राज्याभिषेक नगर्ने पञ्चायतकालीन राजाजस्तो ठान्नुभयो। शब्द हुकुम प्रमाणी प्रयोग नभए पनि व्यवहारचाहाँ त्यही थियो। मनलाई अध्यादेश जारी, मनलागी संसद् विधिन, मनलागी सरकारी दुकुटीबाट रकम बाँड्नु, प्रधानमन्त्रीबीचको लिंक हो। धारा ८१ लाई कपी ओलीले व्यवस्थित गर्नुपर्यो।

प्रधानमन्त्रीलाई सुभाब : कपी ओलीले आफूलाई श्रीपेच नलाउने, राज्याभिषेक नगर्ने पञ्चायतकालीन राजाजस्तो ठान्नुभयो। शब्द हुकुम प्रमाणी प्रयोग नभए पनि व्यवहारचाहाँ त्यही थियो। मनलाई अध्यादेश जारी, मनलागी संसद् विधिन, मनलागी सरकारी दुकुटीबाट रकम बाँड्नु, प्रधानमन्त्रीबीचको लिंक हो। धारा ८१ लाई कपी ओलीले व्यवस्थित गर्नुपर्यो।

प्रधानमन्त्रीलाई सुभाब : कपी ओलीले आफूलाई श्रीपेच नलाउने, राज्याभिषेक नगर्ने पञ्चायतकालीन राजाजस्तो ठान्नुभयो। शब्द हुकुम प्रमाणी प्रयोग नभए पनि व्यवहारचाहाँ त्यही थियो। मनलाई अध्यादेश जारी, मनलागी संसद् विधिन, मनलागी सरकारी दुकुटीबाट रकम बाँड्नु, प्रधानमन्त्रीबीचको लिंक हो। धारा ८१ लाई कपी ओलीले व्यवस्थित गर्नुपर्यो।

प्रधानमन्त्रीलाई सुभाब : कपी ओलीले आफूलाई श्रीपेच नलाउने, राज्याभिषेक नगर्ने पञ्चायतकालीन राजाजस्तो ठान्नुभयो। शब्द हुकुम प्रमाणी प्रयोग नभए पनि व्यवहारचाहाँ त्यही थियो। मनलाई अध्यादेश जारी, मनलागी संसद् विधिन, मनलागी सरकारी दुकुटीबाट रकम बाँड्नु, प्रधानमन्त्रीबीचको लिंक हो। धारा ८१ लाई कपी ओलीले व्यवस्थित गर्नुपर्यो।

प्रधानमन्त्रीलाई सुभाब : कपी ओलीले आफूलाई श्रीपेच नलाउने, राज्याभिषेक नगर्ने पञ्चायतकालीन राजाजस्तो ठान्नुभयो। शब्द हुकुम प्रमाणी प्रयोग नभए पनि व्यवहारचाहाँ त्यही थियो। मनलाई अध्य

पार्टी विभाजन...

नेपललाई संकट परेको छ त्यही कारण काग्रेस र माओवादी केन्द्रले लिने भनिएका १/१ मन्त्रालयहरू घटाएर माधव समूहलाई दिनुपर्ने प्रस्ताव अधि सारेका छन्। काग्रेस, माओवादी केन्द्र र जसपाले सहमति गरि बनाएको पूर्ण बहातुर खड्का ने नेतृत्वको कार्यदलले तयार पारेको सरकार सञ्चालनको विधि, नीति, कार्यक्रम र सरकारमा सहभागि हुने मत्रीहस्तो दलीय भागवज्ञालाई परिमार्जित गरी प्रधानमन्त्री देउवा र पुष्टकमल दाहालले आफूहरूले ५/५ वटा मन्त्रालय लिएर माधव नेपाल समूहलाई ८ वटा मन्त्रालय दिने सहमति गरेका हुनाले उनीहरू जुनसुकै सर्वमा पनि नेकपा एमालेलाई विभाजित गराउन चाहन्छन भन्ने प्रमाणित भएको छ। काग्रेस, माओवादी केन्द्र, जसपाल र माधव समूहले ६/६ वटा मन्त्रालय लिने सहमति भएकोमा काग्रेस र माओवादी केन्द्रले आ आफ्नो भागबाट १/१ वटा मन्त्रालय माधव समूहलाई दिने सहमति गर्नु नेकपा एमालेलाई विभाजित गराउने र सत्ताको भरमा माधव समूहलाई बलियो बनाउने रणनीति बाहेक अन्य कही हुन सक्दैन।

माधव नेपाल समूह पनि सत्तामा सहभागि

भएपछि नेकपा एमालेका प्रभावशाली नेताहरू र पार्टी अध्यक्ष ओली पक्षीय नेता तथा कार्यकर्ताहरू पनि माधव समूहमा आउने दाहालको ठहर रहेको छ। नेकपा एमालेका धेरै नेता तथा कार्यकर्ताहरू माधव समूहमा आएपछि माधव समूहलाई माओवादी केन्द्रसँग एकीकरण गर्ने सहमति निकै पहिला ने भईसकेको सुईको माधव समूहकै नेताले बताएका छन्। यी सबै कारणहरूले गर्दा माधव समूह नेकपा एमालेमा पनि नफरिक्ने र तत्कालै पार्टी विभाजन समेत नगरि दुई डुङ्गामा खुट्टा हालेर बस्ने रणनीतिमा पुगेको छ। माधव समूहलाई सात प्रदेश मध्येका दुई प्रदेशको रोजि मुख्यमन्त्री दिने, ५ राजदूत दिने र अन्य नियुक्तिमा समेत उचित स्थान दिने प्रस्ताव दाहालले प्रधानमन्त्री देउवा समक्ष लगेकोमा देउवाले त्यसलाई समर्थन जनाएको सुत्रले दाढी गरेको छ। माधव समूहलाई सम्भवत प्रदेश न. १ र बागमति प्रदेशको मुख्यमन्त्री दिइने भएको छ भने ७ न. प्रदेश प्रमुख मध्येका २ प्रदेश प्रमुख पनि दिइने भएको छ। यसरी काग्रेस र माओवादी केन्द्र नै नेकपा एमालेलाई विभाजित गराउने र सत्ताको भरमा माधव समूहलाई बलियो बनाउने रणनीति बाहेक अन्य कही हुन सक्दैन।

माधव नेपाल समूह पनि सत्तामा सहभागि

माधव नेपाल...

यिन्हाँ। समितिका सदस्यहरूमा माधव नेपाल भीम रावल काग्रेसका नेता प्रकाशमान सिंह पूर्वसमुख कृष्णवहादुर महरा समेत सदस्य रहेका छन्। वैठकमा नेकपा एमालेका ओली पक्षिय नेता तथा पूर्वमन्त्री नारदमनी रानाले सदसद जनादेशवाट नभई सर्वोच्च अदालतको आदेशवाट आएको वताए पछि माधव नेपालले त्यसको प्रतिवाद गर्दै माधव नेपालले प्रतिगमनकारी सासदलाईवाहिर जान भन्नै प्रतिगमनकारी मतियारहरू भनेका थिए। यसरी नेकपा एमाले भित्रको आन्तरिक द्वन्द्व सदसदीय समितिमा समेत प्रदेश गरेको छ।

माधव नेपाल पूर्व प्रधानमन्त्री समेत रहेका र पार्टीलाई एकतावद्व बनाउने कार्यमा दोस्रो तहका

नेताहरूले प्रयास गरीरहेका वेला आफैने पार्टीका सासदलाई प्रतिगमनकारीका मतियारहरू भन्नु किमर्थउचित हुन सक्दैन माधव नेपालले सासद रानातिर चोर औला तेस्याउदै भने प्रतिगमनकारीका मतियारहरू भन्दै राजीनामा दिनुहोस् वैठकक्षवाट निरिक्तुहोस्, सम्भ भन्न भ्याएका थिए। समितिको समापतित्व गरेकी समापतिले माधव नेपाललाई त्यस्तो अभियक्ति दिन रोक्नु पदथ्यो। माधव नेपालले आफैले सभाको समापतित्व गरेको जस्तो गरेर सासदलाई वाहिर निरक्तुहोस् राजीनामा दिनुहोस् भन्ने अधिकार कर्स्ते दियो। सासद राना पनि जनताको प्रतिनिधि हुन। जनताका प्रतिनिधिले आफूलाई लागेको कुरा सदसदीय समितिमा किन राजन नपाउने। माधव नेपाल विधि विधानका र पद्धतीका कुरा उठाउदै आफै

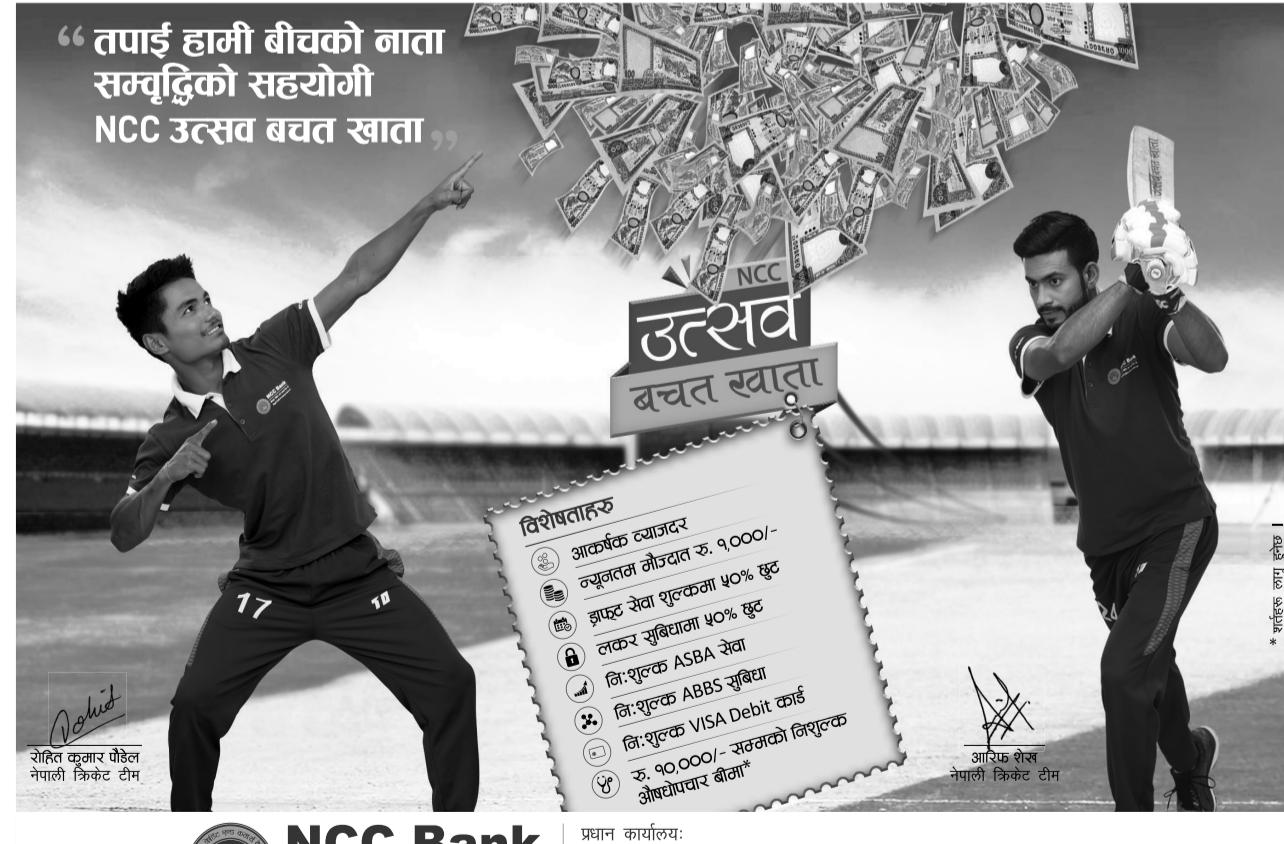
नो स्वार्थ सिद्ध गर्न उद्देश्य सहित अधि वढेका छन्। उनले कुन विधि विधान र पद्धती अनुसार सासद रानालाई समाकक्षवाट वाहिर निरक्तुहोस् राजीनामा दिनुहोस् भनेका हुन् त? के माधव नेपालले भन्ने गरेका विधि विधान र पद्धती त्यही हो त? संसद विधान गलत थियो भन्नुहुने तर संसद विधान गरेर जनताको ताजा जनादेश लिनु ठिक थियो भन्न नपाइने किन? समितिको वैठकमा नेकपा एमालेको दुई पक्ष विद्यमा भनाभन भएपछि अन्य दलका सासदलाई पनि प्रवेश गरेर आक्रोशित भएपछि समितिको वैठक नै प्रभावित भएको थियो। पूर्वप्रधानमन्त्री समेत रहेका नेता नेपालले आफैनो पार्टीको सासदलाई सम्भाउनु पर्नेमा आफै भनाभनमा उत्रिन र सासदलाई वाहिर निरिक्तुहोस् राजीनामा दिनुहोस् भन्नुको अर्थ के?

जनतालाई...

उदन थाल्यो। बाद, प्रतिवाद चर्किन थाल्यो। सबै मनमा पाकिरहेका थिए, रविन्द्र मिश्रले बहसमा ल्याएकामात्र हुन्। यो राष्ट्रिय मुद्दा नै हो। यस बोझा राप्रापाका अध्यक्ष कमल थापाले भनेका छन्- संघीयताको खारेजी, धर्मनिरपेक्षतावारे जनमत संग्रह र राजसंस्था पुनःस्थापनाका सम्बन्धमा विभिन्न पक्षबाट उठिरहेको आवाज सकारात्मक छ। विगतमा राप्रापा एकलैले उठाउदै आएको एजेंडाको पक्षमा जनमत बढ्दैजानु र ति विषयमा राष्ट्रिय बहस हुनु राप्रापाको सफलता हो। हामी सही बाटोमा छौं, प्रमाणित हुँदैछ अर्थात अर्को परिवर्तनका संकेतहरू देखिन थालेका छन्। देशले असल शासन खोज्दा खराव पाएकै कारण राष्ट्रिय मुद्दाहरू सतहमा चर्किन थालेका हुन्।

यस्तो संयन्त्रले नियुक्ती सरुवा बढुवा लगायतका सबै विषयहरूमा निर्णय गरी सरकारलाई त्यही अनुरूप अधि वदन आग्रह गर्न सक्छ भन्ने भनाई दाहालको रहेपछि काग्रेसले दाहालको भनाईप्रति आशका गरीरहेका हुनाले गठवन्धनको सरकार लामो समयसम्भ चल्न नसक्ने सम्भावना देखिन्छ।

“ तपाईं हामी बीचको नाता सम्बूद्धिको सहयोगी NCC उत्सव बचत खाता ”

सांसद...

रहेको छ। आफूलाई एमाले नै भनिरहेको अवस्थामा माधव समुह सरकारमा जान सक्दैन। अहिले एमाले प्रमुख प्रतिपक्षी दल रहेको छ। एकथरी प्रतिपक्षमा वस्ने र अर्को थरी सत्तामा जान सक्ने अवरथा रहदैन। सविधानको धारा ७६ को ५ लागु गर्न वेलामा मात्र पार्टीको हिप्प नलाने सार्वोच्च अदालतको दल सम्बन्धी विद्येयक जारी गर्दछ भनेमा कुनै आधारमा देखिएको छैन। देउवालाई सत्तामा पुऱ्याउन म आफै छु म सरकार ढालन र वनाउन सक्छ भने माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालको भनाईलाई भएकालाई भएको अवस्था रहेको छ। आफूलाई एमालेलाई भएको अवस्थामा निर्वाचनमा जानु उपयुक्त हुनेछ। त्यही कारणले गर्दा माधव नेपालले विभाजित गराउन देउवालाई अनुरोध गर्नु यसको अवस्थामा निर्वाचनमा जानु उपयुक्त हुनेछ। देउवा सम्बन्धी विद्येयको विरोध गर्न, काग्रेस र माओवादी केन्द्र जनतामा नाडिग्ने प्रष्ट हुन्छ। त्यही कारणले गर्दा माधव नेपाल समुह अहिले अवस्थामा रहेको छ। अपहिला आफूले गरेका गलिएर सम्बन्धी विद्येयको विरोध गर्न आवश्यकता देखिएन। माधव समुहका युवा नेताहरू रामवहादुर थापा लेखराज भट्ट टोपहादुर रायमानी प्रभु साहको सासद पद गयो त्यसे गरी जसरी माओवादी केन्द्रको अवस्थामा निर्वाचनमा जान तयार होलान् त? हुँदा खादाको सासद पद गुमाउन के उनिहरू तयार होलान् ?

र माधव नेपालीच आरोप प्रत्यारोप चलिरहेको वेला दुवै पक्षका सासदले दवाव अभियान शुरू गरेका छन् दुवै पक्षको सहमतिमा निर्माण गरिएको कार्यदल विधान भएपनि सम्बन्धी विद्येयको वैठकमा एमालेलाई धारा ७६ पर्दछ भन्ने छैन। यसको अवस्थामा निर्वाचनमा जानु उपयुक्त हुनेछ। र माधव नेपालीच आरोप प्रत्यारोप चलिरहेको वेला दुवै पक्षका सासदले दवाव अभियान शुरू गरेका छन् दुवै पक्षको सहमतिमा निर्माण गरिएको कार्यदल विधान भएपनि सम्बन्धी विद्येयको वैठकमा एमालेलाई धारा ७६ पर्दछ भन्ने छैन। यसको अवस्थामा निर्वाचनमा जानु उपयुक्त हुनेछ। र माधव नेपालीच आरोप प्रत्यारोप चलिरहेको वेला दुवै पक्षका सासदले दवाव अभियान शुरू गरेका छन् दुवै पक्षको सहमतिमा निर्माण गरिएको कार्यदल विधान भएपनि सम्बन्धी विद्येयको वैठकमा एमालेलाई धारा ७६ पर्दछ भन्ने छैन। यसको अवस्थामा निर्वाचनमा जानु उपयुक्त हुनेछ। र माधव नेपालीच आरोप प्रत्यारोप चलिरहेको वेला दुवै पक्षका सासदले दवाव अभियान शुरू गरेका छन् दुवै पक्षको सहमतिमा निर्माण गरिएको कार्यदल विधान भएपनि सम्बन्धी विद्येयको वैठकमा एमालेलाई धारा ७६ पर्दछ भन्ने छैन। यसको अवस्थामा निर्वाचनमा जानु उपयुक्त हुनेछ। र माधव नेपालीच आरोप प्रत्यारोप चलिरहेको वेला दुवै पक्षका सासदले दवाव अभियान शुरू गरेका छन् दुवै पक्षको सहमतिमा निर्माण गरिएको कार्यदल विधान भएपनि सम्बन्धी विद्येयको वैठकमा एमालेलाई धारा ७६ पर्दछ भन्ने छैन। यसको अवस्थामा निर्वाचनमा जानु उपयुक्त हुनेछ। र माधव नेपालीच आरोप प्रत्यारोप चलिरहेको वेला दुवै पक्षका सासदले दवाव अभियान शुरू गरेका छन् दुवै पक्षको सहमतिमा निर्माण गरिएको कार्यदल विधान भएपनि सम्बन्धी विद्येयको वैठकमा एमालेलाई धारा ७६